

В. П. Бадяк, Л. В. Волошин

Маркович Костянтин Петрович

МАРКОВИЧ Костянтин Петрович (20. 09. 1968, Львів) – живописець, графік. Онук Дмитрія (В. Яреми). Член НСХУ (1999). Заслужений художник України (2016). Закін. Львів. інститут прикладного та декоративного мистецтва (1993; викл. С. Бабков, К. Звіринський, Є. Лисик, В. Овсійчук). Відтоді працює у Львові: викл. каф. рисунку і худож. розпису коледжу декор. і ужитк. мистецтва; від 1998 – в АМ: від 2005 – доцент кафедри сакрал. живопису. Основні галузі – сакрал. мистецтво (іконопис, стінопис, мозаїка), книжк. графіка. Від 1990-х рр. – учасник обл., всеукр., міжнародних художніх виставок та іконопис. пленерів. М. – вдумливий інтерпретатор багатоміт. традицій сакрал. мистецтва. Дотримуючись усталених каноніч. норм давнього візант.-рус. іконопису, вносить у композиції власне творче бачення, оригін. інтерпретацію. Для твор. стилю М. характерні строгість і чистота піднесеного трансцендент. звучання образів. Його ікони, зберігаючи духовно-естет. і формал. традиційність, водночас є сучас. творами, для яких характерна нешаблонність тлумачення каноніч. сюжетів. М. доповнює зображення кирилич. цитатами зі Святого Письма. Шрифт. виконання цих написів засвідчує глибоку профес. обізнаність художника: їхня вишукана графіка і влучно підібраний текст з одного боку збагачує заг. композиц.-ритм. структуру ікон. образу, а з ін. – істотно поглиблює прочитання його духов. змісту. Художник вдумливо використовує християн. символіку барв, уникаючи ефект. контрастів: кольори тонко згармонізовані і підпорядковані змістові. Як лідер іконогр. гурту «Фавор» (від 1996) розробляє заг. концепцію поліхромії та іконогр. схему розписів храмів в Україні (зокрема поліхромія храму св. Володимира і Ольги у Львові, 2002–11, арх. М. Вендзилович), Румунії. Досліджує іконографію храмового стінопису, укр. іконопис 16 ст.

Фотоілюстрації

Основні твори

живописна серія на склі «Страсті Христові» (1995–97); ікони – «Святі українські новомученики» (1998), «Св. мученик Меркурій», «Св. мученик Пантелеймон» (обидва – 1999); серія станк. ікон (2010–15); іконогр. цикли – «Різдво» (1999–2000), «Хресна дорога» (церква у с. Шевченкове Івано-Фр. обл., 2014); запрестол. мозаїчна ікона «Богородиця Одигітрія» (2000, церква св. Володимира, м. Винники Львів. обл., співавт.); проект і худож. нагляд за виконанням мозаїч. триптиха для фасаду укр. церкви Покрови Богородиці (м. Мельбурн, Австралія, 2008); запрестол. ікона «Покладення Ризи Богородиці» (монастир на Святій горі у Золочів. р-ні Львів. обл., 2009); розпис церкви Перенесення мощей св. Миколая (м. Жешув, Польща, 2013–14); панно у техніці сграфіто «Христос Євхаристійний» (сх. фасад церкви архістратиґа Михаїла, с. Підгороднє Золочів. р-ну, 2015).

Рекомендована література

1. Волошин Л. Вдумлива інтерпретація традицій сакрального мистецтва у творчості Костя Марковича // Описане слово. Сакрал. малярство К. Марковича: Альбом. Л., 2012;
2. Жижкович В. Стінопис сучасних українських церков Румунії // Вісн. Львів. АМ. 2014. Вип. 15.

Бібліографічний опис:

Маркович Костянтин Петрович / В. П. Бадяк, Л. В. Волошин // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2018. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-65713>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).